

MOZAIKA

mnichovické a hrusické farnosti

2/2025

DUCHOVNÍ PROGRAM

MNICHOVICE (kostel Narození Panny Marie)

Mše svatá: Ne - 8,30 hod.,

Sv. zpověď: půl hodiny před mší svatou

Růženec:

Adorace:

Náboženství: na faře Pá – 14,30 hod. (školní děti)

Náboženství pro dospělé

Sv. křest:

Katechumeni:

Svátost manželství:

Večerní chvály: Úklid kostela: So - 13 hod.

Návštěva kněze u nemocných a zesláblých stáří: dle dohody s knězem

CHOCERADY – (Nanebevzetí Panny Marie) **Mše svatá: Ne - 9,30 hod. nepravidelně**

KOMORNÍ HRÁDEK - (kaple Nejsvětější Trojice)

Mše svatá: Na svátek Nejsvětější Trojice - 15 hod.

KOSTELNÍ STŘÍMELICE - (kostel sv. Martina) **Poutní mše sv.: So kolem sv. Martina 11 h.**

Mše svatá: 5. 7. – 11,00 hod., 1. So – 11,00 hod., 3. Čt – 18,00 hod.

ONDŘEJOV - (kostel sv. Šimona a Judy) **Mše svatá: Ne - 8,00 hod.**

Růženec: Ne - 18,30 hod. a před mší svatou

Modlitby tat'ků: Pá – 21,00 hod.

STRANČICE - (kaple sv. Anny - mimo zimní období)

Mše svatá: první Ne 15,00 hod.

STRUHAŘOV - (zasedací síň na OÚ)

Mše svatá: čtvrtá Ne - 15,00 hod.

ZVÁNOVICE - (kaple sv. Jana Nepomuckého)

Mše svatá: 1. Čt - 15,00 hod.

Do farnosti Mnichovice patří: **Božkov, Habr, Hradové Střímelice, Hvězdonice, Chocerady, Kaliště, Klokočná, Komorní Hrádek, Kostelní Střímelice, Lukavice, Menčice, Mnichovice, Myšlín, Ondřejov, Ostředek (místní část Vráž), Poddubí, Strančice, Struhařov, Vestec, Vlkovec, Vodslivy, Věstary (část), Všešimy, Zvánovice**

HRUSICE (kostel svatého Václava) **Mše svatá: Ne - 10,00 hod.**

Sv. zpověď a mini náboženství: po mši svaté

1. Po - 20,00 hod.: Večerní chvály, adorace a modlitby za mír v rodinách a ve světě

Náboženství dětí:

SENOHRABY - (kaple svatého Vojtěcha)

Modlitební setkání Čt – 18,00 hod.

Svatá zpověď před nebo po mši svaté

Mše svatá: čtvrtý Čt 18,00 hod.

Do farnosti Hrusice patří: **Hrusice, Hrušov, Lensedly, Mirošovice, Senohraby, Třemblat a Turkovice.**

Ostatní dle dohody s knězem po mši svaté nebo na adrese:

Římskokatol. farnost, Masaryk. nám. 1, 251 64 Mnichovice, tel: 323 640 737,

č. účtu Mnichovice 176398024/0300; č. účtu Hrusice 195149189/0300

Slovo duchovního otce

RYBÁŘ LIDÍ

Pán Ježíš při zázračném rybolovu řekl rybářům „**Pojďte za mnou, učiním z vás rybáře lidí.**“

Rybář sedí u vody, pozoruje vodní hladinu a je mu dobře. Nejde mu třeba ani tak o lovení ryb, přišel jen, aby si odpočinul od denních starostí. Apoštolové ale takoví nebyli. Museli uživit celou rodinu. Byli nervózní, když celou noc lovili a nic neulovili.

Moderní rybáři chtějí například v televizi ulovit lidi na nový seriál nebo v obchodě na nějakou novinku či nízkou cenu. A vůbec jim nejde o lidi, ale o ně samotné.

Rybář lidí chce zachraňovat lidi z moře tohoto světa, ze špatného způsobu života, aby se mohli dostat do nebe.

Já, jako kněz, se **nejvíce cítím rybářem lidí**, když sedím **ve zpovědnici**. Připlouvají malé rybičky, ale někdy i velké. Vzpomínám, jak jsem byl gratulovat jedné paní k 90 narozeninám. Nakonec to bylo spojeno i se svatou zpovědí. Předtím byla naposledy, když se vdávala, a to jí bylo 23 let. Nebo když jsem byl jednou v nemocnici, tak tam v jiném patře ležel pacient, kterému měli uříznout obě nohy. Ležící s ním na pokoji mu radili, aby přijal svátost nemocných. Nechtěl, ale přitom si vzpomněl, že znal jednoho kněze u svaté Ludmily v Praze a jmenoval se Ivan. Pak si vzpomněl i na jeho příjmení. Nemocniční kaplan mu řekl, že tam zrovna také ležím. Bylo z toho krásné setkání po mnoha letech i se svatou zpovědí, svátostí nemocných a svatým přijímáním. Pro mne to byl vrchol mého pobytu v nemocnici.

V těchto dnech jsem vzpomínal také na moje rodiče ve spojení s výročím úmrtí otce. Nad manželskou postelí měli krásný obraz Svaté Rodiny. 5. 2. 1982 jsem měl ráno v 6 hod. mši svatou na Svaté Hoře. Když v půl sedmé končila, můj otec naposledy vydechl a obraz Svaté Rodiny spadl na zem. Ten obraz je vlastně takovou zárukou lásky a věrnosti mých rodičů. Odchodem otce na věčnost manželství skončilo. Jistě se pak po smrti maminky zase setkali v nebi.

7. 2. slavím **výročí svého povolání ke kněžství**. Takových menších náznaků bylo již předtím hodně, ale to byl ten nejsilnější moment, který rozhodl o tom, že mě Pán Bůh chce mít rybářem lidí. **Nikdy jsem nelitoval, že mě Pán Bůh k této službě povolal.**

Moji rodiče a prarodiče byli věřící. Třetí den po narození jsem byl pokřtěn v kapli v porodnici u svatého Apolináře v Praze. Kmotrou mi byla teta, která mě držela při křtu svatém v náručí. V osmi letech mě přivedla k Pateru Šeborovi na přípravu na 1. svatou zpověď a 1. svaté přijímání. Malovali jsme 6 obrázků. Dlouho jsem nevěděl, co znamenají, až v semináři nám pan rektor uložil přes prázdniny si přečíst katolický katechizmus. Tak jsem objevil **6 základních pravd**, které podle toho dodnes učím děti na náboženství. Rodiče mě doma náboženství neučili, ale jejich život byl pátým evangeliem, živým katechizmem. V páté třídě mě učitel vyvolal a před celou třídou si mi posmíval, že chodím ministrovat (chodil jsem rád). Ve třídě bylo zvláštní ticho, ale získal jsem i nového kamaráda. Učitel byl původně voják z povolání, atletické postavy, ale do roka a do dne zemřel. Na začátku každého nového školního roku byli rodiče voláni do ředitelny a bylo jim doporučováno, aby mě na náboženství nepřihlašovali, že se pak nedostanu na žádnou školu. V 8. třídě jsme měli napsat tři místa, kam chceme jít dál. U mne to bylo: 1. automechanik, 2. sazeč v tiskárně, 3. průmyslová škola strojnická. Třídní učitel se divil, proč nemám průmyslovku na 1. místě. Maminka mu řekla, že nejsou ani v ROH. Jeden spolužák měl také napsanou tuto průmyslovku, rodiče v KSČ, ale já se do Masné ulice dostal, on ne. Potom jsem 7 let pracoval v konstrukci v Závodech průmyslové automatizace v Praze Jinonicích. Ve 20 letech jsem přijal svátost biřmování. Druhý den jsem se bavil po telefonu s jednou farnicí s tím, že si to povíme večer po mši svaté. Soused u rýsovacího prkna, solidní člověk, se ozval se slovy „a to ta církev ještě existuje?“ Najednou jsem cítil v sobě veliký žár a řekl jsem mu „vždycky bude existovat, brány pekelné ji nepřemůžou.“

Od 18 do 25 let jsem hledal, co ode mne Bůh očekává. Hlavně jsem se modlil ústřední prosbu z Otčenáše – **bud' vůle Tvá**. Ve 25 letech jsem šel do kostela svatého Václava ve Vršovicích, kde jsem rád ministroval. Vzadu jsou zpovědnice. Postavil jsem se na rozhraní dvou a čekal, kdo přijde zpovídat. Přišel prof. Otto Mádr a po zpovědi mi řekl takovou obyčejnou větičku, zda chci žít jenom **jalový život**. Během zimních měsíců měl P. Jiří Hájek, místní kněz, ve všední dny kázání o kněžích, jak jsou na tom v pohraničí špatně. Mě to neodrazovalo, ale přitahovalo. Pátou neděli v mezidobí byly texty z Písma svatého o povolání. Slova z proroka Izaiáše „koho mám poslat, kdo nám půjde, zde jsem, pošli mne,“ mě silně zasáhla. To byl v roce 1971 vrchol mého povolání ke kněžství. Rozhodlo o tom, že chci být knězem.

Jeden rok jsem jel s mládeží na Velehrad. V Přerově mě do vlaku zdravil místoředitel z podniku, kde jsem pracoval a hned se ptal, jestli jedeme na Velehrad. Zašel jsem za ním, že potřebuji poradit, jak mám napsat výpověď. Řekl obyčejně, důvod, jdu studovat na Vysokou školu. Můj šéf z kanceláře o tom nic nevěděl, rozčiloval se, že jsem mu nic neřekl a zároveň mi radil, abych zažádal o stipendium. Věděl, že rád fotografuji a myslel si, že jdu na fotografickou školu do Hradce Králové. A jiný kolega z kanceláře přišel k mému prknu, otevřel Kralickou Bibli, já jsem kývl hlavou a vše mu bylo jasné. Ještě ze semináře jsem se do kanceláře rád vracel. Měli jsme tam výborné společenství.

Po jáhenském svěcení jsem si v katedrále svatého Štěpána v Litoměřicích klekl před svatostánek a děkoval: „**Pane Ježíši, jsem Tvůj, navždycky Tvůj, už mi to nikdo nikdy nevezme.**“ Se mnou bylo vysvěceno ještě 25 dalších. Po roce 1990 byli tři vysvěceni na biskupy (Josef Kajnek v Hradci Králové, Václav Malý v Praze a Vojtěch Cikrle v Brně).

Po propuštění z nemocnice Pod Petřínem jsem se po krátké době ocitl znovu v nemocnici, tentokrát v Benešově. Mezitím jsem měl domácí péči, 2 rehabilitační pracovnice z Charity v Neratovicích a pečovatelku ze Starého Knína. Přes tuto péči se stalo, že při přisedání z postele na chodítko jsem sklouzl na zem a narazil si loket. Ten do nedělního rána otekl, takže po mši svaté v Mnichovicích mě rychlá záchranka odvezla do benešovské nemocnice. Ruku jsem dostal na 3 dny do sádry, nyní ji mám zavěšenou na šátku.

12. 2. mne převezla sanitka (velký dík patří pí. Lucii Procházkové) **do domova seniorů v Třeboradicích**, abych nebyl doma sám. Po dokončení oprav v domově důchodců v Mukařově, bych měl být asi na Velikonoce převezen tam. Těším se, až se zase uvidíme v kostele.
Velký dík kněžím, kteří mě zastupují. P. Ivan

Pořad bohoslužeb – sledujte vývěsky a stránky farnosti:

Mnichovice	Hrusice	Zvánovice	Senohraby	Kostelní Střímelice
neděle 8,30 hod.	neděle 10 hod.	1. čtvrtek v 15 hod.	4. čtvrtek v 18 hod.	1. sobota v 11 hod. 3. čtvrtek v 18 hod.

Na Masopustní úterý, jako každý rok, bude v kapli v Mnichovicích od 9,30 hod. **kající pouť** se mší svatou v 10,00 hod.

Ve Struhařově do Velikonoc mše svaté nebudou.